Štvrtok 4. apríla 2019

P8_TA(2019)0357

Žiadosť Súdnemu dvoru o stanovisko v súvislosti s pristúpením EÚ k Dohovoru o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu

Uznesenie Európskeho parlamentu zo 4. apríla 2019 o žiadosti Súdnemu dvoru o stanovisko týkajúce sa súladu návrhov na pristúpenie Európskej únie k Dohovoru Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu a o postupe pristúpenia so zmluvami (2019/2678(RSP))

(2021/C 116/02)

Európsky parlament,

— so zreteľom na návrh Komisie na rozhodnutie Rady o uzavretí Dohovoru Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu v mene Európskej únie (COM(2016)0109),

— so zreteľom na Dohovor Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu, ktorý bol otvorený na podpis 11. mája 2011 v Istanbule (ďalej len „Istanbulský dohovor“),

— so zreteľom na rozhodnutie Rady (EÚ) 2017/865 z 11. mája 2017 o podpise Dohovoru Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu, pokiaľ ide o záležitosti týkajúce sa justičnej spolupráce v trestných veciach, v mene Európskej únie ([1]),

— so zreteľom na rozhodnutie Rady (EÚ) 2017/866 z 11. mája 2017 o podpise Dohovoru Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu, pokiaľ ide o azyl a zásadu zákazu vyhostenia alebo vrátenia (zásada non-refoulement), v mene Európskej únie ([2]),

— so zreteľom na svoje uznesenie z 12. septembra 2017 o návrhu rozhodnutia Rady o uzavretí Dohovoru Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu v mene Európskej únie ([3]),

— so zreteľom na článok 218 ods. 11 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,

— so zreteľom na článok 108 ods. 6 rokovacieho poriadku,

A. keďže Instanbulský dohovor je založený na celostnom, komplexnom a koordinovanom prístupe, v rámci ktorého sú stredobodom pozornosti práva obete, a to tak, že otázka násilia páchaného na ženách a dievčatách a rodovo motivovaného násilia vrátane domáceho násilia sa rieši z rôznych hľadísk a stanovujú sa opatrenia, ako sú predchádzanie násiliu, boj proti diskriminácii, trestnoprávne opatrenia na boj proti beztrestnosti, ochrana a podpora obetí, ochrana detí, žiadateliek o azyl a utečeniek, lepší zber údajov, ako aj kampane a programy na zvyšovanie informovanosti, okrem iného v spolupráci s vnútroštátnymi inštitúciami pre ľudské práva a rovnosť, občianskou spoločnosťou a mimovládnymi organizáciami;

B. keďže Európsky parlament vo svojom uznesení z 12. septembra 2017 vyzval na úplné pristúpenie EÚ k Istanbulskému dohovoru bez akýchkoľvek obmedzení; keďže násilie páchané na ženách je prekážkou rovnosti medzi ženami a mužmi, ktorá je jednou zo základných hodnôt a cieľov EÚ, ako je stanovené v článkoch 2 a 3 Zmluvy o Európskej únii, a keďže EÚ má celkovú právomoc chrániť základné práva;

([1]) Ú. v. EÚ L 131, 20.5.2017, s. 11.
([2]) Ú. v. EÚ L 131, 20.5.2017, s. 13.
([3]) Ú. v. EÚ C 337, 20.9.2018, s. 167.

Štvrtok 4. apríla 2019

C. keďže 13. júna 2017 bol Istanbulský dohovor podpísaný v mene Európskej únie na základe dvoch rozhodnutí Rady prijatých 11. mája 2017, z ktorých jedno sa týka azylu a zákazu vyhostenia alebo vrátenia, na základe článku 78 ods. 2 ZFEÚ v spojení s jeho článkom 218 ods. 5, a druhé v súvislosti so záležitosťami týkajúcimi sa justičnej spolupráce v trestných veciach na základe článku 82 ods. 2 a článku 83 ods. 1 ZFEÚ v spojení s jeho článkom 218 ods. 5;

D. keďže oba výbory zapojené do tohto postupu vyjadrili právne pochybnosti, pokiaľ ide o nevyhnutnosť rozdelenia na dve rozhodnutia, a pokiaľ ide o právny základ určený Radou; keďže právna služba Európskeho parlamentu bola požiadaná o poskytnutie stanoviska k týmto konkrétnym otázkam;

E. keďže cieľom článku 108 ods. 6 rokovacieho poriadku Európskeho parlamentu je začleniť do rokovacieho poriadku ustanovenia článku 218 ods. 11 ZFEÚ;

F. keďže článok 218 ods. 11 ZFEÚ na základe ustálenej judikatúry Súdneho dvora umožňuje Súdnemu dvoru rozhodovať o zlučiteľnosti dohody so zmluvami a o otázkach právomoci a postupu na uzatvorenie dohody zo strany Únie;

1. zastáva názor, že existuje právna neistota, pokiaľ ide o to, či pristúpenie k Istanbulskému dohovoru, ako ho navrhuje Rada, je v súlade so zmluvami, najmä pokiaľ ide o výber vhodného právneho základu pre rozhodnutia o podpise a o uzavretí dohovoru Európskou úniou, a pokiaľ ide o možné rozdelenie na dve rozhodnutia o podpise a o uzavretí dohovoru v dôsledku tohto výberu právneho základu;

2. domnieva sa, že vzhľadom na uvedené otázky výberu právneho základu a rozdelenia na dve rozhodnutia vzniká zároveň právna neistota, pokiaľ ide o zlučiteľnosť postupu Rady s praxou „spoločnej dohody“ so zmluvami, ktorý sa uplatňuje buď popri príslušnom rozhodovacom postupe podľa zmlúv alebo alternatívne k nemu, a v tejto súvislosti, pokiaľ ide o uplatňovanie zásady lojálnej spolupráce vzhľadom na vyjadrený cieľ Únie uzavrieť Istanbulský dohovor;

3. rozhodol sa požiadať Súdny dvor o stanovisko týkajúce sa zlučiteľnosti navrhovaného pristúpenia EÚ k Istanbulskému dohovoru so zmluvami a postupu tohto pristúpenia;

4. poveruje svojho predsedu, aby prijal opatrenia potrebné na získanie stanoviska Súdneho dvora a postúpil toto uznesenie pre informáciu Rade a Komisii.